

אם היתה טלית מרוזהבת
חולקין. כלומר אפילו היא
מרוזהבת חולקים (לעיל ז.).
במקרה וממכר. קנייתה
מיד פלוני (לד"ל ב.).

המוטל בספק וחולקין בשבועה מש
במשיב אצידה. מדהיה מצי למימר כ
דלא משיכה היא שאינה וזה ממקומה
במלאה. ואיצטריך לאשמועין שאין אה
לזכות בה לא קנה חבירו ומשנה יתיר

שלא יהא כל אחד ואחד הולך ותוקף כדאמרר' לעיל
ה של ווארמ חזיה שלי: ולפטור משבועה: ממשה יחי
ואין מנהיגה ברנליו: לריבא למומר. דהיכא לקושה בין
יכול לחוטפה דמגביה מזיאם לחצירו קנה חצירו: ורבא א
דמתני' אשמועינן המגביה מזיאם לו ולחצירו קנה אף חב

"תקינו להו רבנן דלא"א"י
 קניי אמר ליה רב אחא בריה
 דר' יוחנן אי נימא מרישא שנים
 א אנבתתה כולה והאי אמר
 ותני זה אומר כולה שלי וזה
 יתירה שמע מינה המגביה
 יושא במציאה וסיפא במקח
 וזומר חציה שלי הא תו למה
 אהא לחבירו קנה חבירו וממאי
 במקח וממכר מאי למימרא
 ייה שלי להוי כמשיב אבידה
 סבר אי אמינא כולה שלי
 יתידה ואיפטר אלא מהא היו
 א ממשנה יתירה שמע מינה
 קמשמע לן דרובב נמי קני
 עדים חולקין בלא שבועה
 לאו במציאה ושמע מינה
 אמר לך מגו דזכי לנפשיה
 ב יוסף אמר לי רב יהודה
 שמעית

(א) הא שמענא ליה מרישא: (הוי
כו'. כדפרישית: דרכוב קני. ואע"ג
הם שיתלקוה בלא שצוה: אלא לאו
גך. בעלמא היכא דלא נמכוין המגביה
דמגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחצריה:
שמעית

ג א מיי פֿט'ס מהלכות
 טוען ומטען ה' י' סמג
 עשן זה טוש"ע ח"מ ס'
 קלח ספיון ד':
ג ב מיי פֿט'ס מהלכות
 אצרכה ה' י' סמג
 עשן עד טוש"ע ח"מ ס'
 רסט ספיק א':
ג ג מיי פֿט'ס מהל'
 גניבה ה' י' סמג
 עשן עד טוש"ע ח"מ סג:
ג ד ה מיי פֿט'ס מהל'
 גזילה ואצרכה ה' י' ד
 סמג עד טוש"ע ח"מ
 ס' רסט ספיק ד':

רבינו חננאל

כיון שהעמיד רב פאפ
משנתו דקתני' לחילוקי
הבבסי' על הכרעוטה
ודקדק רמי בר חמא
ואמר לא אומרת מגביה
מציעה לחבירו קה
בחבירו. רבא אמר לנולם
אזי קנה ומתני' הינו
שנאמנו אמר קה לנפשח
דעל גמי לחבירו. תע
ודאי ואמר לחבירו אז
ונבול לי פטור משלח
קדיל קלי שליח דרב
בכירה ואילו שותפי
שגבבו חייבין ושקלי'
וטרי' בה אסמיקא דוקא
דמי בר חמא משנה
ומתני' בלון שחן מודין
או שנים חיד' מידע
שיתנין אבנ' אבניהו
בכרעוטה לחבירי
שכרעה ש"מ מגביה
מציעה לחבירו קה
בחבירו ודא תררייהו
מסייעי להדרי בעינא
ומגביה לי. ורבא אמר
דכי שאני הכא מנו דוכי
לנפשה וזכי גמי לחבירו.
דאמר ל' כמיני בר חמא הוא
ואמר ל' זכי לי דהא ר'
יוחנן קאי כוותיה ואמר
המגיבה מציעה לחבירו
דמי בחבירו וקמי' קשה
דכי הא דתני' חיל רוכב
לעב' בהמה וכו' תמי
באומר תה לי ולא אמר
זכה לי. וזי עדין ורכבין
לעב' בהמה וכו'.